

Narcotic

"Ei Menetettävää"

Visit "[Ei Menetettävää](#)" on MotoLyrics.com

mul ei oo enää mitään menetettävää
mut on vaan pakostakin kestettävää
mul ei oo enää mitään menetettävää
ja välilä tuntuu etten kestä enää

niin paljon rakastaa se luontoäiti lastaan
kun se matkaa puolikuolleen metrotunnelissa vastaan
aika juoksee ohi mustan auton takaikkunassa
koko pienen pienen rakennelman raiteiltä tippumassa
tarvii vaan yhden kipinän sytyttävän nuotion
sit korttitalo sortuu tavalla mikä saa sun huomios
en tiedä mis oon enää, en tiedä mihin
mennään
tai mis huomen aamulla herään jos mä oon ees
tällä illalla enää
enkä edes jaksa välillä, kun vaan joskus
välillä
silloin kun herään kesken yöllä vitunmoiseen
tärinään
hädässä budi tunnetaan ja unet saa läskkeillä
blandaani viinaa jätteilään ja loput voit päätellä
kaks seuraavaa yöllä nukkuu unohdukseen mun
mukana
enkä enää tunne kipuu, ahdistusta lupaavaa
ja kun mä makaan lattialla kädessä bliffi ja henny,
vitut menneisyydestä kun tulevaisuus on menny

en kykene kärsittäväni miksi omat väärät valinnat
ja ilman itsekontrolliä miksi sanat väärät valita
ai miksi mä valitan, koska mä sitä osaan
ja päättydynä naulattuna ristille kärsivän osaan
elämäni loskaa, lahkeet paskas joutuu kahlaa
olo tukala, ja ei oo enää mukavaakaan
kun kaveripiirissä viikatemies nostaa kättään
en osaa itkee kyneleitä, mä osaan vaan rämpäillä
autios kaupungissa kuulen sieltä tältä ääntä
hei raivatkaa mut vittuun tuulen tieltä tältä
kärsintään päätän, katson kohti mustaa
aurinkoo,
jos kaikki on hyvin miksi pohtii tuskaa ja ahdinkoo

mul ei oo enää mitään menetettävää
mut on vaan pakostakin kestävä
mul ei oo enää mitään menetettävää
ja välilil tuntuu etten kestä enää

vyyttää liikaa joka päivän samaan
herättä,
jos ei tunnu syystä ettei räppi mua elättä
tuntuu et kukaan kokenu tuskaa niinkuin minä,
mut sen on kokenu satoja miljoonia ihmisiä
en koskaan tuu saamaan elämäni täydelliseksi
aina tunnen itteni jollain lailla kateelliseksi,
surulliseksi, masentuneeksi ja liian väsyneeksi,
vihastuneeksi, vittuuntuneeksi ja maailmaan ärtyneeksi
mun maailma on surua, tuskaa ja räppäämistä
enää koskaan ilman tunnetta paperille läppää
pistä
musiikkia haluan näyttää mut pitää hengis
maailma on puolet raskaampaa kulkee tän äijän
kengis

paska olo edelleen jo kolmat vuotta putkeen
istun kylmäl sillan kaiteel, mä poltan, juon ja itken
huomasin virheeni mut vasta liian myöhään
hassuu miten kaikki voikin muuttuu vaikka yhes
yöss
myönnän mun mokat ja tyhmät tarpeeni
mä tiiän ettet syytä mua, mut pyydän anteeksi
mä muistan miten huusit kun soitin joka tunti
ja sen millast oli ikävää idä sua joka sekunti
sä sanoit päästä irti, mä sanoin ota kiinni
siit on aikaa jo, mut kaipaam sua joskus vielä syliini
nyt kun mietin syvii, tulevii ja menneit
ja mun unelmii hajonneit,
mä alan tajuu ettei mua oo tehty elää vanhaks,
näkee hopeahääpäivii, tuntuu ettei enää jaksaa
aika nopeeta käy vähiin
ja kun unikaa ei tuu ilman budii tai bareludii
tuudittaudun haaveiluun, ehkä kohta on paremmin

mul ei oo enää mitään menetettävää
mut on vaan pakostakin kestävä
mul ei oo enää mitään menetettävää
ja välilil tuntuu etten kestä enää

mul ei oo enää mitään menetettävää
mut on vaan pakostakin kestävä
mul ei oo enää mitään menetettävää
ja välilil tuntuu etten kestä enää

